ΕΤΟΣ Γ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1892 ΑΡΙΘ. 26

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
15 ΛΕΠΤΑ 15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐν ΕΛΛΑΔΙ ἐτησία Δρ. 8
— ἑξάμηνος » 5
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ἐτησία Φρ. 12
— ἑξάμηνος » 7

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Ὁμολογίαι καὶ ἀλήθειαι. Σωκράτης (μετ' εἰκόνος) ὑπὸ Η. — Ἡ Σελήνη εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς μέτρου. Ἀπάντησις Κ. Φλαμμαρίωνος ὑπὸ Φ. Π.—Τὸ φλογερὸ καμίνι (ποίημα) ὑπὸ Ἀλκυόνος. — Ἡ φλογέρα (παράδοσις) μετ' εἰκόνων ὑπὸ Θ. Τζαβέλλα.—Εὐτράπελα ὑπὸ Φριχ.—Ἐπίδοσις τοῦ λευκώματος τοῦ Ἀρχαϊκοῦ Συλλόγου.—Μωσαϊκόν.—Ὁ παχύτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου.—Χειρόκτια καὶ μικραὶ χεῖρες.—Τεχνητὰ βρέφη.—Πληθώρα γάμων ὑπὸ Β. Ὀρνιταῖν.—Μία παράκλησις ὑπὸ Γ. Πολίτου.—Οἱ Σύλλογοι τοῦ Βουκουρεστίου.—Ἐπιστημονικὸν παίγνιον Τὰ εἴκοσι παιγνιόχαρτα, ὑπὸ Φ. Π.—Ε. Κυριαζῆς (μετ' εἰκόνος).—Αἰνίγματα.—Ἀλληλογραφία τῆς «Φύσεως».—Ἀγγελίαι.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑΙ

(μελέται)

ΙΔ'.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ

. . . . . .

«Τοῦ Καυκάσου τὰς γυμνὰς ἀκρωρείας ἔνθα ἐδέσμευσαν τὸν εὐεργέτην, τὰ δεσμὰ τῆς ἀγνωμοσύνης, καὶ τὴν βραχώδη κορυφὴν τοῦ Γολγοθᾶ ἐκείνου, ἐφ' ἧς ἔστη ἱκρίωμα τῆς μαύρης καταδίκης, ἔνθα καθήλωσε σκληρῶς, ἡ χεὶρ ἀχαριστίας, τὸν μέγαν νομοθέτην, κ' ἐξύβρισεν ἀθάνατον τῆς ἠθικῆς προστάτην, σειρὰ μεγάλη γενεῶν, σειρὰ μακρῶν αἰώνων, ἐχώρισε, κ' ἐμάκρυνε τὰ φαεινὰ σημεῖα.

Καὶ ὁ μὲν βράχος ὁ σεπτὸς, ἐφ' οὗ τὸ θεῖον θύμα ἐπεξετάθη, ἐμφαίνει χαρακτῆρα ἀφελοῦς εἰμαρμένης, ἥτις ἐμύησε τὸν θνητὸν ἐκ τῆς εἰρηνικῆς ζωῆς εἰς τὰ πάθη καὶ τὸν ἠθικὸν ἀγῶνα, τὸ δὲ ξύλον τοῦ Ναζωραίου, τὴν πρόοδον τετυφλωμένην καὶ ψευδῆ, ἐφ' ἧς βαρεῖα ἐπικάθηται ἐν τῷ μέλλοντι ἡ μετάνοια, ἥτις διὰ μορφῆς θνητῶν παρθένων περιστρέφει καὶ τοῦ ἑνὸς τὸ μαρτύριον καὶ τοῦ ἑτέρου τὸ ἱκρίωμα. Δύο σημεῖα· δύο μεγάλαι τῆς ἐπιγείου ζωῆς περίοδοι· ἐν τῷ μέσῳ προβάλλει ἡ εὐτυχία μετασχηματισθεῖσα εἰς ἀρετῆς πρωτότυπον παρισταμένη κατὰ τοὺς χρυσοῦς τῆς ἀνθρωπότητος αἰῶνας, ἄνωθεν γενεᾶς ἡμιθέων καὶ ἡρώων, κριθείσης ἀξίας ὅπως ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς, ἔχει μὲ θνητὴν περιβολὴν τοὺς ἐξιδανικευομένους θεούς.

. . . . . .

Ἕλλην! Ζῶσα καλλιτεχνία, ἠθέλησε πλὴν τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτοῦ ναοῦ νὰ λατρεύσῃ τὴν θεότητα, καὶ ἐν ἐξωτερικῇ μεγαλοπρεπείᾳ· καὶ ἰδοὺ ἡ σμίλη τοῦ Φειδίου καὶ τοῦ Πραξιτέλους ἀναλαμβάνει τὴν πραγμάτωσιν τῆς ἱερᾶς ἐπιθυμίας. Ἑλλάς! τὸ τελειότατον τοῦτο δημιούργημα, μὲ πλῆρες τὸ ἔμφυστον τοῦ καλοῦ αἴσθημα, ἠδυνάτει νὰ σκεφθῇ, ἢ νὰ πράξῃ τι, ἀντιβαῖνον εἰς τοὺς νόμους του. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοιαύτης καλλιτεχνικῆς εὐτυχίας, τοῦ ὑπερτάτου δαιμονίου ἡ ἰδέα, ἀντιπροσωπευομένη ἐν τῇ κοινωνικῇ δράσει ὑπὸ ἀπείρων πνευματικῶν καλλονῶν, ποῦ ἠδύνατο νὰ εἰσχωρήσῃ, ἐὰν δὲν ἐξευρίσκετο ἡ θεία κεφαλὴ τοῦ μονογενοῦς τῆς Φεναρέτης υἱοῦ;

Ἀκόρεστος ἀπόλαυσις τῆς εὐτυχίας ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τοῦ ὑψίστου ὄντος τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦτον, ὅπως μετριάσῃ τὴν τυφλὴν ταύτης χαράν, καὶ τὴν ἀληθῆ εἰς τῶν ἡρώων καὶ τῶν ἡμιθέων τὴν κοινωνίαν δώσῃ ἐκείνης τὴν εἰκόνα· ἀλλὰ καὶ τὰ καινά του δαιμόνια εἰσφέρων, ἐθεωρήθη ἀσεβὴς πρὸς τὰ καθεστῶτα, ἅτινα τοῦ καλλιτεχνικοῦ πανθέου ἐδέσποζεν ἡ λατρεία.

Καὶ τοῦ Σωκράτους ὁ θεῖος λόγος δὲν ἐπεξετάθη, καὶ ἀνατροπὴ τοῦ παγκοσμίου καθεστῶτος δὲν συνεπηκολούθησε.

Οἱ συμπολῖται αὐτοῦ ἐώρταζον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν μορφῶν τῶν θεοτήτων, ὧν ἡ αἴγλη περιέβαλλε τῶν πιστῶν τὴν εὐημερίαν, τοῦ Σωκράτους δὲ τὸ δαιμόνιον καθωδήγει αὐτὸν εἰς ἐπιτέλεσιν θείου σκοποῦ. Τῆς Γαλιλαίας ὁ μέγας ἠθικολόγος ἀποστέλλεται ὑπὸ θείας βουλῆς εἰς γενεὰν ἀνθρώπων Ἰουδαίων καὶ Ἑβραίων, εἰς κοινωνίαν πεπτωκυίαν καὶ ἀπηλπισμένην, ὅπως δι' αὐτῆς μεταδώσῃ τὰς σωτηρίας τῆς ἠθικῆς ἀναπλάσεως ἀρχάς· οὕτω κατὰ τὴν εὐτυχῆ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς περίοδον, εἰς γενεὰν ἡμιθέων ἡρώων καὶ σοφῶν, τελείων θνητῶν, Ἑλλήνων, ἐξαποστέλλεται μέγας νοῦς, ὅπως τὴν ἀκάθεκτον πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς εὐημερίας κατευνάσῃ ἔφεσιν· ἀλλ' ἡ φωνὴ τοῦ Σωκράτους, δὲν εὕρισκεν προθύμους ἀκοὰς, οὐδὲ ἀπήχει εἰς τὰς ἐσχατιὰς τῶν ὠκεανῶν διὰ τῶν ἀποστόλων.

Ἔπλαττε τὰς Μούσας ὁπότε ἤρξατο τῆς διδασκαλίας του, ἥτις ἦτο συνεχὲς εὐαγγέλιον ἀφθόνως διαχέον τὴν ἀρετήν, καὶ ἔζη ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ πάνθεον τοῦτο, εἰς τὸν καλλιτεχνικὸν κόσμον, εἰς τὰ ἡλύσια πεδία τῶν εὐτυχῶν αἰώνων· αἱ Ἀθῆναι ἦσαν ἀρκεταὶ εἰς τὸν μέγαν Ἀθηναῖον, καὶ εἰς τοὺς ὁρίζοντας, αἵτινες τὴν περιέστεφον τὸ θεῖον του ἐπανεπαύετο βλέμμα. Πέριξ δὲ τῶν Ἀθηνῶν δὲν ἦσαν ἐρημίαι . . .

Ἐδίδασκε σοφοὺς, πρὸς οὓς δὲν ἐξεικόνιζεν ὁλόκληρον ἑαυτὸν οὐδὲ ἀπεκάλυπτε τὰ προνόμια ἅτινα τὸ Δαιμόνιον τῷ ἐχορήγησε.

Ἡ Σωκρατικὴ διδασκαλία ἦτο περιωρισμένη, διότι καὶ ὁ αἰὼν ἐκεῖνος δὲν ἐσκίαζε τὸν ψευδοπολιτισμὸν ἐν ἁπάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, ἀλλὰ τὴν τελειότητα τοῦ εὐδαίμονος βίου ἐν τῇ μιᾷ καὶ μόνῃ χώρᾳ· ἡ Σωκρατικὴ διδασκαλία ὅθεν δὲν κατέστη κοσμοκρά-

τωρ, οὐδὲ τοῦ Ὀρομάσδιος καὶ τοῦ Ἰανοῦ τὰ ἔθνη κατελήφθησαν ὑπὸ ἐκπλήξεως διὰ τὴν τοιαύτην ἐμφάνισιν.

Πλὴν, ἡ κοινωνία ἐκείνη ἠσέβησεν εἰς τοῦ Δαιμονίου τὰς ἀποφάσεις, καὶ διὰ τοῦτο τιμωρεῖται διὰ τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου εὐεργέτου της. Ἀλλὰ καὶ ὁ θάνατος οὗτος δὲν παρίσταται ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ ἐκείνῃ γενεᾷ μὲ καρφία, μὲ λόγχας, μὲ αἷμα, ἀλλὰ ἥρεμος, ὅπως ἡ ψυχὴ τοῦ εὐγενοῦς θύματος, ἀτάραχος, ὅπως ἡ καρδία του, καὶ μεγαλοπρεπὴς, ὡς ἡ ἰδέα τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, ἥτις τὸν περιέβαλλε μὲ τὴν αἴγλην της. Ὁ Σωκράτης ἀποθνήσκει μὲ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀθανασίας, μὲ ἰδέας δηλαδὴ ἀνταξίας καὶ αὐτοῦ, καὶ τῆς κοινωνίας ἐν ᾗ ἔζη, καὶ τοῦ ἐξαποστείλαντος. Κετεπάτησε τῆς τοιαύτης εὐτυχίας τὸ διάβημα ἀπέδηλος, καὶ εἰς τοὺς μέλλοντας αἰῶνας τὴν ἀ λ ή θ ε ι α ν ἐκήρυξεν, ἣν ὁ μέγας ἀπόστολός του Πλάτων παραδίδει διὰ τοῦ εὐαγγελίου αὐτοῦ εἰς τῆς ἀνθρωπότητος τὴν ψυχὴν —Ἀπόστολος ἀντάξιος τοιούτου διδασκάλου.

.. Ἀλλ' ἡ κοινωνία ἐκείνη ἔκτοτε ἐγένετο θῦμα τῆς ἰδίας κατακτήσεως, καὶ ἡ προφητεία τῆς Σωκρατικῆς διανοίας, πραγματοποιεῖται ἐν τῇ βαθμιαίᾳ καταπτώσει τοῦ εὐδαίμονος τῶν χρυσῶν αἰώνων λαοῦ. . . . . .

..... κ. τ. λ. ..... κ. τ. λ.....

Ἔκτοτε τὸ ἱκρίωμα τοῦ Γολγοθᾶ ῥίπτει τὴν αὐλαίαν πρὸ τῶν θεῶν τοῦ Φειδίου, καὶ τὸν Παρθενῶνα ἔσωθεν βεβηλώνουσα ἡ χριστιανικὴ ἄσβεστος ἐπιχρύει, ἔξωθεν δὲ τοῦ ἀναισθήτου Ἐνετοῦ τὰ σιδηρᾶ δῶρα ἀτιμάζουσι.

Ἐκ τοῦ ναοῦ αὐτῆς ἡ Ἄπτερος Νίκη λαβοῦσα τότε πτερὰ ἐγκαταλείπει τὸν ἱερὸν σηκὸν, ὁπόθεν ἐχαιρέτα τὸν ἥλιον ἐκεῖνον, ὅστις ἐχρύσου τῆς ἀγαπητῆς της πόλεως τὴν μορφήν· Ἔκτοτε ἡ χριστιανικὴ σκαπάνη ἤρξατο τοῦ ἀσπλάγχνου ἔργου της, καὶ ὅσας ἀναμνήσεις τῆς εὐκλείας τῶν αἰώνων τοῦ Σωκράτους, τὸ ἑλληνικὸν χῶμα δὲν προελάμβανεν εἰς τὰ σπλάχνα του νὰ ἐγκρύψῃ, ἀνηλεῶς καταστρεφομένας παρέδιδεν εἰς τοῦ· κτίστου τὸ πτύον καὶ εἰς τοῦ λατόμου τὴν φλογώδη κάμινον. Καὶ ἠκούσθη μὲν τότε θερμὸς, ἀλγεινὸς, τεθλιμμένος στεναγμὸς συμπαθοῦς καρδίας, ἀλλ' ἐστιγματίσθη οὗτος μὲ τὴν ἐπωνυμίαν *παραβάτης*· δάκρυα ἀνεφαίνοντο πύρινα εἰς μορφὰς ἀρχαϊζούσας, ἀλλὰ ταῦτα ἀποξηραινόμενα ὑπὸ τῆς θέρμης τῶν θυμιαμάτων, ἐθεωροῦντο ὡς στίγματα ἁμαρτίας καὶ σατανισμοῦ· καὶ ἡ ψωνὴ τρυφερᾶς ἁγνῆς μεγαλοψυίας, εὐειδοῦς παρθένου, προσεπάθει νὰ ἐμφυσήσῃ πνοὴν εἰς τὴν παγετώδη κοινωνίαν, ἀλλὰ τὸ ῥάσον δὲν ὑπεχώρει πρὸ αὐτῆς, καὶ ἡ μὲν Ὑπατία ἐτάφετο ὑπὸ τοὺς λίθους τοῦ ἀφρόνου ὄχλου, ὁ δὲ ἀρχαῖος πολιτισμὸς ἐξηφανίζετο ὑπὸ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ ξίφους. . . . κ. λ. . . .»

(Ἀπόσπασμα ἐξ ἀνεκδότου ἔργου). Η.

Η ΣΕΛΗΝΗ
ΕΙΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΝ ΕΝΟΣ ΜΕΤΡΟΥ

Περὶ τοῦ νέου γιγαντιαίου τηλεσκοπίου, ὅπερ ἐκτεθήσεται κατὰ τὴν προσεχῆ ἐν Παρισίοις Ἔκθεσιν, δι' οὗ θὰ βλέπῃ τις τὴν σελήνην εἰς ἑνὸς μέτρου ἀπόστασιν, καὶ περὶ οὗ ἔγραψεν ἅπας ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος, ὁ Κ. Φλαμμαρίων ἐδημοσίευσε εἰς ἀπάντησιν τ' ἀκόλουθα.

« Ὁ κ. Φραγκῖσκος Δελόγκλ, βουλευτής, ἀνήγειλεν εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἑταιρείαν τῆς Βιομηχανικῆς καὶ Ἐμπορικῆς Οἰκονομίας, ὅτι θέλομεν ἴδει κατὰ τὴν προσεχῆ παγκόσμιον Ἔκθεσιν τῶν Παρισίων, τῷ 1900, τὴν ἐπιφάνειαν τῆς σελήνης εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς μέτρου!

« Τὰ ἰσχυρότερα γνωστὰ τηλεσκόπια πλησιάζουσιν ἡμῖν τὴν σελήνην κατὰ 60 χιλιόμετρα. Ὅριον τῆς δυνατῆς μεγεθύνσεως τῶν τηλεσκοπίων δὲν ὑπάρχει, τὸ πᾶν δὲ πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν συμβάλλει τὸ δυνατὸν τῆς κατασκευῆς ὅσον ἔνεστι τελειοτέρων τοιούτων. Ὁ ὑπὸ τοῦ κ. Lœwy τοποθετηθεὶς ἐν τῷ ἀστεροσκοπίῳ τῶν Παρισίων ἰσημερινόχωρος φέρει φακὸν, οὗτινος ἡ διάμετρος δὲν ὑπερβαίνει τὰ 117 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου, τὰ δὲ μεγαλείτερα κατασκευασθέντα μέχρι τοῦδε κάτοπτρα διὰ τοὺς μᾶλλον τελειοποιημένους ἰσημερινοχώρους μόλις φθάνουσι τὴν διάμετρον τοῦ ἑνὸς μέτρου.

« Οἱ κ. κ. Lœwy καὶ ἀδελφοὶ Henry, οἱ τολμηροὶ σκαπανεῖς τῆς οὐρανίου φωτογραφίας. ὑπελόγισαν ὅτι θὰ ἠδύνατό τις νὰ λάβῃ καθαρὰν εἰκόνα τῆς σελληνιακῆς ἐπιφανείας, ὁρωμένης εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς μέτρου, ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ κατασκευασθῇ κάτοπτρον ἐκ κρυστάλλου, τελείας καθαριότητος, τριῶν μέτρων διαμέτρου, καὶ πάχους τοιούτου, ὥστε τὸ βάρος νὰ ἀνέρχηται περίπου μέχρις 8,000 χιλιογράμμων.

« Τὰ ὑελουργεῖα τοῦ Ἁγίου Γοβίνου (Saint Gobain) ἐν Γαλλίᾳ, ἀνέλαβον ἤδη τὴν κατασκευὴν τῆς γιγαντιαίας ταύτης παραγγελίας, ἥτις ἔσεται ἑτοίμη πρὸ τοῦ 1900 ἔτους.

« Ὑπολείπεται ἡ κατασκευὴ τοῦ μηχανήματος ὅπερ θὰ περιλάβῃ τὸ παμμέγιστον ἐκεῖνο κάτοπτρον. Ἀλλὰ τοῦτο εἶνε ἔργον τῶν κ. κ. Lœwy καὶ ἀδελφῶν Henry.

« Ὥστε δύναταί τις νὰ ἐλπίζῃ, ὅτι κατὰ πρώτην φορὰν οἱ κάτοικοι τῆς γῆς θὰ προσκληθῶσι νὰ θαυμάσωσι ἀμέσως καὶ ἀπ' εὐθείας τὰ οὐράνια σώματα τοσούτῳ καθαρῶς καὶ πλησιστίως

« Τοῦτο ἔσεται τὸ κύριον ἀριστούργημα τῆς μελλούσης Ἐκθέσεως».

Ἡ ἀγγελία αὕτη, ἐπιλέγει ὁ Κ. Φλαμμαρίων, ἣς ἀγνοοῦμεν τὴν πηγήν, ἀλλ' ἥτις ἐπανελήφθη ἀκαδημαϊκῶς, ἐξελήφθη μετὰ σπουδῆς οὐχὶ μόνον ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων, αἵτινες τὴν ἐδημοσίευσαν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ἀναγνωστῶν των· οἱ δ' ἀστρονόμοι ἔλαβον πάραυτα συνεντεύξεις παρὰ τῶν πευθήνων, καὶ ἐζητήθη ἡ γνώμη των ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀξίας τοῦ ζητήματος.

Ἡ σελήνη εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς μέτρου! Φαντασθῆτε. Εἶναι σκανδαλῶδες τοῦτο. Τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Ἁγίου Γοβίνου ἐπεφορτίζετο ἤδη τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παραγγελίας, καὶ πάντες προσεδόκουν διὰ τὴν Ἔκθεσιν τοῦ 1900!

Εἰς τοὺς ἐλθόντας πρός με καὶ ζητήσαντας ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀπήντησα, ὅτι ἔδει νὰ ὑπῆρχε μικρά τις πλάνη ἀντιγραφῆς, καὶ ὅτι ὁ σκαπανεὺς ἢ οἱ σκαπανεῖς τῆς εὐγενοῦς ταύτης ἰδέας ὤφειλον νὰ λέγωσι, οὐχὶ εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς *μέτρου* ἀλλ' ἑνὸς *ἑκατοστομέτρου*. Καὶ ὄντως διατὶ νὰ σταματήσουν εἰς τοιοῦτον ὡραῖον δρόμον; Ἓν μέτρον, εἶναι ἔτι ἀπόστασις ὀλίγον μακρά. Ἀλλὰ εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς ἑκατοσταμέτρου, θὰ ἠδύναντο νὰ μεταχειρισθῶσι φακὸν δι' οὗ, ἐν ἀπατηλῇ φαντασίᾳ, θὰ ἤγγιζον ἴσως τὴν σελήνην. Ὦ! οὕτως θὰ ἦτο τέλειον τὸ πρᾶγμα.

Πλὴν, ἐὰν θέλετε, ἂς ἀφήσωμεν κατὰ μέρος τὸ σχέδιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον δὲν φαίνεται καλῶς ἱστάμενον εἰς τοὺς πόδας του, μὲ ὅλους τοὺς ἐπιστημονικοὺς τίτλους οὓς τῷ ἔδωκαν, καὶ ἐξετάσωμεν σοβαρῶς τὸ ζήτημα τῆς μελλούσης ἐφαρμογῆς τῆς ὀπτικῆς εἰς τὴν προσέγγισιν τῶν ἀστέρων, ὅπερ ἐνέχει μέγιστον ἐνδιαφέρον, καὶ ὅπερ ἀξίζει βεβαίως πολὺ περισσότερον τῆς τελειοποιήσεως τῶν πυροβολικῶν ὅπλων.

* * *

Δέον νὰ παρατηρήσωμεν ἐν πρώτοις, ὅτι τὸ μεγαλύνειν ἀντικείμενόν τι ἢ πλησιάζειν αὐτό, εἶναι ἀπολύτως ἓν καὶ τὸ αὐτό. Διόπτρα τις (jumelle) ἥτις μεγαλύνει δίς, καὶ ἥτις διευθύνεται ἐπὶ ἀνθρώπου κειμένου εἰς 100 μέτρων ἀπόστασιν δεικνύει αὐτὸν ὡς νὰ ἦτο εἰς 50 μέτρων ἀπόστασιν. Ἑτέρα τοιαύτη, ἥτις μεγεθύνει τρὶς, θὰ δείξῃ αὐτὸν ὡς νὰ εὑρίσκηται εἰς 33 μέτρων ἀπόστασιν, καὶ μεγέθυνσις τετραπλασία, ὡς νὰ εὑρίσκηται εἰς 25. Ἤδη ἔλθωμεν εἰς τὴν Σελήνην.

Ἡ σελήνη, ὡς εἶναι πασίγνωστον, στρέφεται περὶ τὴν γῆν εἰς ἀπόστασιν 384,000 χιλιομέτρων. Ἤδη δὲ μεταχειριζόμενοι τὰ ὑπάρχοντα ἐν τοῖς ἀστεροσκοπείοις μας λαμπρὰ τηλεσκόπια, ἅτινα μεγεθύνουσι τὰ ἀντικείμενα 1,500κις ἕως 2000κις, τὸν ἡμέτερον δορυφόρον, θὰ τὸν φέρῃ πλησίον μας, ὡς ἐὰν εὑρίσκετο πραγματικῶς εἰς ἀπόστασιν 192 χιλιομέτρων μόνον.

Ἡ μεγέθυνσις αὕτη κατὰ 2000 φορὰς θεωρεῖται τόγε νῦν ἔχον ἡ ἰσχυροτέρα τῶν συγχρόνων ὀργάνων τῆς ὀπτικῆς, ἤτοι τῶν καλλιτέρων διόπτρων ἢ τηλεσκοπίων. Εἰς ἐκτάκτους δὲ μετεωρολογικὰς περιστάσεις, ὁπόταν ὁ ἀὴρ εἶναι ἐντελῶς ἥσυχος καὶ ἡ ἀτμοσφαῖρα δὲν διαπερᾶται ὑπὸ οὐδεμιᾶς θερμῆς ἢ ψυχρᾶς πνοῆς, ἐὰν τὴν πρωΐαν κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἢ τὸ ἑσπέρας ἑνίοτε κατὰ τὴν δύσιν, ἠδύνατο νὰ μετακομισθῇ τὸ Ἀστεροσκοπεῖον τῶν Παρισίων ἀπὸ τῶν χαμηλῶν ἀτμοσφαιρικῶν στρωμάτων, ἔνθα νῦν εὑρίσκεται, εἰς ὕψός τι ἀρκούντως ὑψηλόν, θὰ ἠδύνατο ἡ μεγέθυνσις νὰ φθάσῃ τὰς 3,000 φορὰς, πλὴν μέχρις ἐνταῦθα ἔγκειται ὁ μέγιστος τῆς αὐξήσεως βαθμός.

Ὁ ἀριθμὸς 384,000, ἤτοι ἡ διαχωρίζουσα ἀπόστασις ἀφ' ἡμῶν τὴν σελήνην, διαιρούμενος διὰ τοῦ 3,000 δίδωσι γινόμενον 128. Κατὰ συνέπειαν συμπεραίνομεν ἐκ τούτου, ὅτι ὁ ἀριθμὸς 128 χιλιομέτρων παρίστησι τὴν ἐλαχίστην ἀπόστασιν εἰς ἣν ἡ σελήνη δύναται ἀπολύτως νὰ μετακομισθῇ πλησίον τοῦ ὀφθαλμοῦ, τοῦ ἀπὸ τῆς γῆς παρατηρητοῦ.

Ἐν τούτοις ἡ ἀπόστασις αὕτη εἶναι εἰσέτι μεγίστη, ἵνα δυνηθῶσιν οἱ ἀστρονόμοι νὰ εἴπωσί τι ὁριστικὸν περὶ τοῦ προβλήματος τῆς κατοικήσεως ἢ οὐ κατὰ τὸ παρὸν τῆς σελήνης Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον δυνάμεθα μόνον νὰ σκεφθῶμεν, τό γε νῦν ἔχον, εἶναι ὅτι ὁ γειτονικὸς οὗτος πλανήτης δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατοικῆται ὑπὸ ὁμοίας φύσεως ὄντων, οἷα ἡμεῖς, ἀλλ' ὅτι ὅμως δυνατὸν νὰ κατοικῆται ὑπὸ ἑτέρων ὄντων διαφορετικῶν, οὐδεὶς ἀρνεῖται.

Ἐν γένει αἱ γενόμεναι ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου δορυφόρου παρατηρήσεις ἐγένοντο καὶ γίνονται τῇ βοηθείᾳ τηλεσκοπίων. Ἅτινα μεγεθύνουσι τὰ ἀντικείμενα μεταξὺ 500 καὶ 1000 φορῶν. Οὐδὲν δ' ὀφελεῖ ν' αὐξήσῃ τίς τὴν μεγεθυνσιν, ἐὰν αἱ εἰκόνες αὗται ἀπόλλυσι τὴν καθαρότητα αὐτῶν.

* * *

Δύναταί τις νὰ παραδεχθῇ, ὅτι ἡ κανονικὴ μεγέθυνσις ἡ δυναμένη νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰ ἀστρονομικὰ τηλεσκόπια εἶναι δύο φορὰς κατὰ χιλιοστόμετρον διαμέτρου. Ὕαλος διαμέτρου 0,24 τοῦ μέτρου φέρει κανονικὴν μεγέθυνσιν 480· ὕαλος 0,40 φέρει τοιαύτην 800· ὕαλος 0,60 φέρει 1200, καὶ ὕαλος 0,80 φέρει μεγέθυνσιν 1,600! Τὰ ἰσχυρότερα τηλεσκόπια τῆς ὑφηλίου εἰσὶ τὰ ἰσημερινόχωρα τοῦ ἐν τῷ ὄρει Χάμιλτων Ἀστεροσκοπίου, πλησίον τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, ἐν Καλλιφορνίᾳ, τῆς Νικαίας καὶ τῆς Πουλκόβας, παρὰ τὴν Πετρούπολιν. Τὸ πρῶτον ἔχει διάμετρον 0 μ. 91 καὶ 15 μέτρα ὀπτικὴν διάστασιν (εἶνε τὸ μῆκος τηλεσκοπίου). Τὸ δεύτερον τηλεσκόπιον ἔχει 0 μ. 74 διάμετρον καὶ 18 μ. μῆκος, τὸ τρίτον 0 μ. 70 καὶ 13 μῆκος. Τὰ δύο τελευταία μεγεθύνουσιν ἐπιτυχῶς 1,600κις καὶ τὸ πρῶτον 2,000κις. Εἰς περιστάσεις δὲ ἀτμοσφαιρικὰς εὐνοϊκοτέρας, ἡ μεγέθυνσις δύναται νὰ φθάσῃ καὶ 2,500κις διὰ τὰ δεύτερα καὶ 3,000κις διὰ τὸ πρῶτον. Οὗτος εἶναι ὁ μέγιστος ὅρος.

* * *

Ἐν τούτοις διὰ τῆς κατασκευῆς τηλεσκοπικῶν κατόπτρων ὑπερέβησαν καὶ τὰς ἀνωτέρω σημειωθείσας διαμέτρους. Τὸ μέγιστον πάντων τῶν τηλεσκοπικῶν κατόπτρων εἶναι τοῦ λόρδου Ῥώς, ἐν Ἰρλανδίᾳ. Ἔχει διάμετρον 1 μέτρου καὶ 83 ἑκατοστῶν καὶ 16 μέτρων ὀπτικὴν διάστασιν. Μετὰ τοῦτο ἔρχεται τὸ τοῦ κ. Common ἐν Ἴλιγγ, παρὰ τὸ Λονδῖνον, ὅπερ ἔχει διάμετρον 1 μέτρου καὶ 50.

Ἀξιοσημείωτα ὡσαύτως εἶναι καὶ τὰ τρία μεγάλα τηλεσκόπια, τῶν Lassel, τοῦ Ἀστεροσκοπίου τοῦ Melburne, καὶ τὸ τῶν Παρισίων, ἅτινα καὶ τὰ τρία φέρουσι διάμετρον 1 μέτρου καὶ 20. Πλὴν, παρὰ τὰς ἐκτάσεις των ταύτας, οἱ κολοσσοὶ οὗτοι δὲν κέκτηνται μείζονα ὀπτικὴν δύναμιν τῶν πρὸ ὀλίγου σημειωθέντων ἄνωθι τηλεσκοπίων, διότι τὸ κάτοπτρον ἀπόλλυσι περισσότερον φῶς τοῦ φακοῦ, καὶ ἀναδίδει ὀλιγωτέραν μεγέθυνσιν τῶν εἰκόνων. Ἐκτὸς δὲ τούτου τὸ ὑπερβολικὸν αὐτῶν βάρος,—τὸ τοῦ Ῥώς, ζυγίζοντος 3,000 χιλιόγραμμα—ἀποκαθίστησιν αὐτὰ δυσμεταχείριστα καὶ μεταμορφοῦται ὀλίγον ἡ ἐπιφάνεια τῆς κυρτότητος, γεωμετρικῶς ὑπολογιζομένη, ἥτις δὲν πρέπει ποσῶς νὰ ἀλλοιῶται. Ἐνέχουσι δὲ καὶ τὸ ἄτοπον νὰ ἀμαυροῦται ἡ ἐπιφάνεια αὐτῶν ταχέως καὶ νὰ χρήζῃ ἐκ νέου λειάνσεως ἐὰν τὸ κάτοπτρον εἶναι μεταλλικόν, νὰ ἐπαργυροῦται δ' ἐκ νέου, ἐὰν εἶναι ὑάλινον. Ἐν ἀμφοτέραις ταῖς παραστάσεσιν ἡ ὀπτικὴ αὐτοῦ ἀξία δύναται νὰ ἐλαττωθῇ. Ἕνεκα τῶν αἰτιῶν τούτων, αἱ γενόμεναι παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν κατοπτροειδῶν τηλεσκοπίων δὲν ὑπερβαίνουσιν τὰς γενομένας ἐπὶ τῶν μὴ κατοπτροειδῶν, ἡ δ' ἐπιτευχθεῖσα μέχρι τοῦδε μεγίστη πρακτικὴ μεγέθυνσις εἶναι ἡ 2,500 μέχρι 3,000.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων, πᾶς τις κατανοεῖ, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπερβῇ τις εὐκόλως τὸ ὅριον, ὅπερ πρὸ ὀλίγου ὡρίσαμεν ὡς μέγιστον ὅρον τῆς πλησιάσεως τῆς σελήνης, ἤτοι τὰ 128 χιλιόμετρα. Εντεῦθεν ὅμως εἰς τὸ *ἓν μέτρον*, βεβαίως ἡ διαφορὰ δὲν εἶναι μικρά.

(Ἕπεται τὸ τέλος)

Φ. Π.

ΤΟ ΦΛΟΓΕΡΟ ΚΑΜΙΝΙ

Γιὰ δέτε τὴν Ἑλλάδα μας,
πῶς στὰ ὀ ρ φ α ν ὰ παιδιά της
τοὺς δίδει ἀθάνατο ν ε ρ ό!
Καὶ στὴ θερμὴ ἀγκαλιά της
σφίγκει τὰ ἄμοιρα γλυκὰ,
ποῦ σὰν πουλιὰ πετοῦνε,
νάρθοῦν ἐδῶ νὰ 'δοῦνε
«Καμῖνι φλογερό.»

* * *

Γιὰ δέτε τὸ ἑλληνόπουλο,
στὴ κ ι β ω τ ὸ τῆς μάνας,
πῶς εἶναι ποῦ πονεῖ!
Καὶ δόξα 'Αλαμάνας
ὁλημερὴς προσμένει,
μιὰ ὥρα νὰ πεθάνῃ·
Καὶ ἅγιο ὅρκο κάνῃ
στοῦ γ έ ρ ο υ τὸ σχοινί.

* * *

Γιὰ δέτε ἀπ' τὴν ξενειτιὰ,
πῶς ἔρχονται τὰ ἀηδόνια,
καὶ λένε τὸν καϋμό!
Τὰ περασμένα χρόνια
θέλουν νὰ μιμηθοῦνε,
καὶ μὲ αὐτὰ ν'ἀκοῦνε,
«Καμῖνι φλογερό.»

* * *

Ἰδέτε πόσα βλέμματα,
λαμπρὰ σὰν τὰ ἀστέρια,
κυττάζουνε τὴν κιβωτό!
Καὶ μὲ τί πόνο χέρια
ἁπλώνονται ν' ἀγκαλισσθοῦν
τ' ἀτίμητο παλάτι,
ποῦ τῆς σκλαβιᾶς τὸ 'μάτι
νὰ βλέπ' ἦταν γραφτό.

* * *

Μὲ τὸν καπνό του, τὸ ἀγνὸ
τῆς λευθεριᾶς λιβάνι,
διώχνει ἀπὸ 'κεῖ ἀπελπισιά!
Καὶ ἡ πατρίδα βάνει
μ' ἐλπίδα καὶ μὲ πόνο
μιὰ σπάθα στὸ πλευρό τους
καὶ πένα φυλαχτό τους,
στὰ ξακουστὰ παιδιά.

* * *

Στὴ κιβωτό, ἀπὸ μπροστὰ
τοὺς δῆθ θεούς της δῆτε,
μὲ σχῆμα ἀθάνατο, ἱερό!
καὶ μὲ λαχτάρα 'πῆτε,
μὲ βλογημένο πόθο!
«Σῶσε, τοὺς τάφους πούχουνε
βόλι καὶ πετραχῆλι,
καὶ δός μας εἰς τὰ χείλη
«Καμῖνι φλογερό!!»

Ἀθῆναι **Ἀλκυών.**

Ο ΕΜΠΡΗΣΜΟΣ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ
(καλλιτεχνικὴ ἀνατύπωσις).

Η ΦΛΟΓΕΡΑ

(Παράδοσις)

I.

Γλυκύς, γλυκὺς καὶ μόλις ἀκουόμενος ὁ ψίθυρος τῆς πεύκης καὶ τῆς ἐλάτης, ὑπὸ τὸ ὠχρὸν τῆς Σελήνης φῶς, διαχέεται ἀνὰ τὸ πυκνὸν τῆς Κυλλύνης ἄλσος, ἐνῷ ἁρμονικὴ καὶ παρατεταμένη κωδωνοκρουσία, τῶν πέραν ἐκεῖ εἰς τὴν μικρὰν τοῦ βουνοῦ πεδιάδα βοσκομένων προβάτων, διακόπτει τὴν γαλήνιον ἐρημίαν, τὴν βασιλεύουσαν ἐν τῷ ἀειθαλεῖ ἐκείνῳ τοῦ Ἑρμοῦ τεμένει κατὰ τὰς ἐαρινὰς τοῦ Ἰουνίου νύκτας. Ἐνίοτε δ' ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, καὶ ὑλακαὶ παμμεγέθους ποιμενικοῦ κυνὸς ἀποπεμπόμεναι συνοδεύουσι τὴν γλυκεῖαν ἐκείνην ἁρμονίαν· ἀλλ' αἱ νύκτες ὡς θὰ ἐπόθει ν' ἀπολαύσῃ, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἡ μᾶλλον ἄμουσος φαντασία ἀκαλαισθήτου, τινὸς καὶ πρὸς πᾶν ὑψηλὸν καὶ αἰσθηματῶδες ἀδιαφόρου θνητοῦ ἦσαν ἐκεῖναι καθ' ἃς ἠθῶν αἰπόλος κατενθουσιασμένος ἐκ τῆς ἐρωτικῆς αὐτοῦ συνεντεύξεως, ἐναποθέτει τὰ ῥόδινα αὐτοῦ χείλη ἐπὶ μακρᾶς φλογέρας, ἐμφυσᾶ ἐν αὐτῇ περιπαθὲς ᾆσμα καὶ πληροῖ διὰ γλυκέων ἠχων τὴν ἡσυχον ἐκείνην ἀτμόσφαιραν. Σκιρτᾶ τότε ὁ μικρὸς τράγος μὲ τὴν κομψήν του γένυν, καὶ βελάζει ἡ ἀμνὰς προσπαθοῦσα, οὕτως εἰπεῖν, ν' ἀπομιμηθῇ τὸν ὀξὺν τῆς φλογέρας ἦχον, ἐνῷ μακρὰν εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην ὡς ἀντίλαλλος ἀκούεται τὸ ἡδὺ ᾆσμα τῆς Ξανθούλας, ἡ ὁποία καὶ αὐτὴ βόσκουσα τὰ πρόβατά της συνοδεύει τὸ βέλασμά των μὲ τὴν γλυκύφθογγον φωνήν της. Ὦ πόσον ἐκεῖ τὸ μεγαλεῖον τῆς φύσεως ἐξαπλοῦται ἐν ὅλῃ του τῇ λαμπρότητι! Πόσον καταδείκνυται ἐκεῖ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Θείου, πρὸ τοῦ ὁποίου πᾶσα φαντασία τανύει τὰς πτέρυγάς της, ἵνα φθάσῃ εἰς τὸ δυσθεώρητον ὕψος, καὶ πᾶσα εὐαίσθητος ψυχὴ πρὸ τοῦ θάμβους αὐτοῦ κλίνει γόνυ ψιθυρίζουσα ἐν ἀπτώτῳ κατανύξει τὸ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου τῶν ποιητῶν.

Ἐν τῇ ἁπλότητι τὸ μεγαλεῖον σου, Κύριε,
Καὶ ἐν τῇ λάμψει αὐτῆς ἡ ἄφατος δόξα σου!

II.

— Καλημέρα, Ξανθοῦλα.

— Καλημέρα, Γιώργη.

— Ποῦθε τὰ εἶχες τὰ πρόβατα ἀπόψε;

— Πέρα 'κεῖ στὸ Παληοχῶρι. Πῶς δὲ μ' ἄκουσες τάχα σύ, ποῦ μ' ἐρωτᾶς;

—Ὄχι, Ξανθοῦλα μου, γιατ' ἐγὼ ἤμουν κάτω 'κεῖ κατὰ τῆς ἁλαταργιαῖς.

—Ἐγὼ ὅμως ἄκουσα ποῦ 'βάργιες τὴν φλογέρα. Τί ὥμορφα ποῦ λαλοῦσε, Γιώργη.

— Σ' ἀρέσει Ξανθοῦλα μου;

—Ἂν μ' ἀρέσει μ' ἐρωτᾶς καϋμένε! Μένω παλλαῖς φοραῖς στὸ κονάκι, καὶ κάθουμαι, ὅταν σκαρίζῃ ὁ ἄβερφός μου τὰ στέρφα, ὅλην τὴν νύχτα ξύπνια γιὰ νὰ σ' ἀκούω...

Τοιοῦτοι τινὲς διάλογοι ἀντηλλάσσοντο μεταξὺ τοῦ Γιώργη καὶ τῆς Ξανθοῦλας, ὅταν ἐνίοτε συνηντῶντο παρὰ δροσεράν τινα πηγήν, ὅπου μετέβαινον ἀμφότεροι νὰ ποτίσωσι τὰ πρόβατά των. Εἰς τὴν ἁπλότητα τῶν διαλόγων ἐκείνων πᾶς τις δύναται νὰ φαντασθῇ ὁποῖα αἰσθήματα ὑπεκρύπτοντο ἐν ταῖς καρδίαις τούτων, οἱ ὁποῖοι ἀνατραφέντες ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θυμαρχιοῦ τοῦ βουνοῦ, μὲ τὸ γάλα τῶν προβάτων, καὶ μὲ τὸ δροσερὸν καὶ διαυγὲς ὕδωρ τὸ ἐκ τῆς καρδιᾶς τοῦ βράχου ἀνακλύζον, ἠγνόουν, δύναταί τις εἰπεῖν, νὰ ἐκφράσωσι διὰ τῆς γλώσσης ἐκεῖνο ὅπερ ἤρξατο ἤδη νὰ ἐκφράζηται διὰ τῶν γλυκέων αὐτῶν ὀφθαλμῶν. Παλμοὶ ἀκούσιοι προσεκαλοῦντο, ὅταν ὁ εἷς ἐπρόκειτο νὰ ἴδῃ τὸν ἕτερον, καὶ ἐρύθημα καὶ τοῦ ῥόδου ῥοδινώτερον ἐκάλυπτε τὰς παρειὰς ἀμφοτέρων, ὅταν τὰ βλέμματά των συνηντῶντο. Ὦ πόσον βωδὸς εἶνε ὁ ἀληθὴς ἔρως!

III.

Ὁ Γεώργιος μόλις εἶχεν ὑπερβῇ τὸ εἰκοστὸν ετος τῆς ἡλικίας του· ἡ ὄψις του, καίτοι ἡλιοκαὴς καὶ τραχεῖα, ἦτο λίαν εὐειδής. Ἔχων δὲ τὸ ἀνάστημα μέτριον μὲ στερρὸν τὸν πόδα καὶ τὸ σπέργον εὐρύ, συνείθιζε, περιβεβλημένος ἐνοεῖται τὴν λερήν του φουστανέλλαν, καὶ κρατῶν μακρὰν ῥάβδον εἰς τὴν δεξιάν του χεῖρα νὰ παρακολουθῇται ὑπὸ δύο παμμεγέθων ποιμενικῶν κυνῶν. Πατέρα δὲν εἶχε· ἔζη δὲ μόνον ἡ μήτηρ του καὶ αἱ δύο του ἀδελφαί, Μαργιά, καὶ Ἀναστασιὰ καλούμεναι, αἵτινες πολλάκις κατ' ἐναλλαγὴν, τῷ ἐκόμιζον ἐκ τοῦ χωρίου τὸν ἄρτον, καὶ τὸν ἐβοήθουν ν' ἀμέλγῃ τὰς αἶγας του καὶ νὰ πύζῃ τὸ λευκόν των γάλα. Μικρὸς εἶχεν ἀφεθῇ ὑπὸ τοῦ πατρός του ἐγκαταλιπόντος αὐτῷ μικρὸν ποίμνιον· ἀλλὰ διὰ τῆς φιλοπονίας του τὸ εἶχεν αὐξήσει εἰς μέγα, καὶ τὸ ἐκβέρνα ὡς ἀγαθὸς βασιλεύς, προνοῶν πάντοτε νὰ ὁδηγῇ αὐτὸ ἐκεῖ, ὅπου ἄφθονος ἐβλάστανεν ὁ χόρτος καὶ ἄφθονον ἔρρεεν τὸ ψυχρὸν ὕδωρ.

Η ΞΑΝΘΟΥΛΑ

Ἡ δὲ Ξανθοῦλα, δεκαεπταέτις περίπου, μὲ ἀτημέλητον πάντοτε τὴν κόμην, τὴν περιβολὴν ἐπιμελημένην καὶ τὴν μορφὴν ἀνθηρὰν καὶ διαυγῆ τόσον ὅσον ἡ διαυγὴς στέρνα, ἐφαίνετο ὡς βοσκοποῦλα ἀληθής· ἐμάγευε τῷ ὄντι μὲ τὰ ὡραῖα αὐτῆς χαρακτηριστικὰ τὸν μετ' ἐπιστασίας παρατηροῦντα αὐτὴν ὁ πατήρ της κεκτημένος καὶ ποίμνιον ὄχι μικρὸν καὶ ἀγροὺς πολλοὺς. ἦτο εἷς ἐκ τῶν πρώτων τοῦ χωρίου Σ... καὶ ὡς τοιοῦτος περιεβάλλετο ἐνίοτε καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ Παρέδρου. Εἶχεν δὲ δύο υἱοὺς ὧν ὁ ἕτερος μόλις ὑπερβαίνων τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας του δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπαρκῇ πάντοτε εἰς τὰς ἐργασίας του, καὶ διὰ τοῦτο τὴν Ξανθοῦλαν παιδιόθεν τὴν εἶχε συνειθίσῃ εἰς τὸν ποιμενικὸν βίον, ὅπου καὶ διέτριβεν αὕτη ἤδη καίτοι αὐξηθεῖσα, τὸ πλεῖστον. Ἐκεῖ λοιπόν, ὑπὸ τὸν ἀνοικτὸν οὐρανόν, ἐν μέσῳ συσκίων δένδρων, ὑπὸ τὸν γλυκὸν μορμορισμὸν τοῦ ῥυακίου, καὶ τὸ ἡδὺ κελάδημα τῆς ἀηδόνος ὅπερ πλειστάκις ἠνοῦτο μὲ τὴν λυγερὴν αὐτῆς φωνήν, συνηντᾶτο μετὰ τοῦ Γεωργίου, μεθ' οὗ, χιλίας εἶχε διέλθῃ ὥρας συνομιλοῦσα μὲ τοὺς γλυκεῖς ἐκείνους φλυάρους οἱ ὁποῖοι διαμειβόμενοι μεταξὺ δύο ἀγαπωμένων νέων οὐδέποτε κουράζουσιν. Κατὰ τὰς πρώτας των συναντήσεις, ὁ λόγος των ἀφελὴς ὅλως ἐστρέφετο περὶ τὰ τοῦ ποιμνίου των καθόλου· εἶτα ὅμως, αἱ βραχεῖαι των συνεντεύξεις καθίσταντο μακρότεραι, οἱ δὲ διαμειβόμενοι μεταξύ των λόγοι οὐχὶ σπανίως ἔφερον τὸ ἀθῶον ἐρώθημα εἰς τὰς παρειὰς ἀμφοτέρων. Συνδιελέγοντο ἤδη περὶ τῶν νέων τοῦ χωρίου των, περὶ τῶν νυμφίδων, περὶ ἄλλων τέλος παντοδαπῶν ζητημάτων, ἅτινα ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἤρξαντο νὰ γεννῶσιν ἐν ταῖς καρδίαις ἀμφοτέρων αἴσθημά τι, ὅπερ καίτοι συνησθάνθησαν ὅμως δὲν τὸ ἐξεφράζοντο. Τέλος ὁ Γεώργιος ἔκοψε τὸν μῖτον καὶ ἐνῷ ἀμφότεροι ἡμέραν τινα ἐκάθηντο ἐπί τινος πέτρας, ὑπὸ τὴν σκιὰν μεγάλης ἐλάτης, ἠδύμολπον δὲ κελάδημα πετροκοκύγου ἐξήρχετο ἔκ τινος παρακειμένου ἐκεῖ που πυκνοῦ κέδρου, κύψας δειλά, δειλά, ὡσεὶ νὰ ἐφοβεῖτο μὴ πράξῃ παμμέγιστόν τι ἔγκλημα, προσήγγισε τὰ χείλη του τὰ πυρέσοντα ἐπὶ τῆς χνοώδους ἐρυθροβαφοῦς παρειᾶς τῆς Ξανθοῦλας! Τὴν ἐφίλησε! Ὦ θεῖον καὶ ἄγνὸν φίλημα! σύνδεσμε τῆς χαρᾶς καὶ τῆς δυστυχίας, τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, ποσάκις δὲν σὲ ἐπεζήτησα καὶ ὑπὸ τὴν στέγην πολυθαιδάλου μεγάρου, καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν πλατυφύλλου πλατάνου, καὶ ἐν τῇ ἀποκρήμνῳ ρεματιᾷ, τῇ περικυκλούσῃ τὸ μικρὸν ἐκεῖνο χωρίον!..... Ἔκτοτε ὁ Γεώργιος ἔζη διὰ τὴν Ξανθοῦλαν, καὶ ἡ Ξανθοῦλα διὰ τὸν Γεώργιον. Ὅταν δέ ποτε συνέπιπτε νὰ εὑρίσκωνται μακρὰν ἀλλήλων ὁ Γεώργιος ἐχαιρέτα διὰ τοῦ λιγυροῦ ἤχου τῆς φλογέρας τὴν Ξανθοῦλαν, ἐκείνη δὲ ἀπήντα ᾄδουσα διὰ τῆς γλυκείας φωνῆς της.

(Ἕπεται τὸ τέλος) **Θ. Τσαβέλλας.**

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Πλούσιός τις Κύριος εἶχε παρ' ἑαυτῷ ἐπιστάτην ὅστις ἑκάστην πρωΐν τοῦ ἔτους τῷ ἠύχετο τὸ *νέον ἔτος*. Εἰς ἀνταπόδοσιν δὲ τῆς εὐχῆς του ταύτης ἐλάμβανε παρὰ τοῦ Κυρίου του σχετικόν τι δῶρον.

Ἐσγάτως ὅμως ὁ κύριος τῷ εἶπεν·

— Ἐφέτος θὰ σοῦ χαρίσω ὅ,τι μοῦ ἔκλεψες καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἔτους.

Ὁ δὲ ἐπιστάτης μετὰ λύπης ἀναστενάζων καὶ ἀποσυρόμενος ἔλεγεν·

— Ἄ! τοῦτο εἶναι πάρα πολύ, ἐφέτος, Κύριε!

* *
*

Εὐτιδής τις Κυρία ἠρώτα νεαρόν τινα Κύριον, ἐν τινι συναναστροφῇ, ποῖον εἶναι τὸ ὡραιότερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου.

— Ἡ Γυνή, Κυρία μου, τῇ ἀπήντησεν οὗτος ἔξαλλος καὶ προθύμως.

— Νά, παληάνθρωπε, ὑπέλαβεν παρακείμενός τις μισογύνης ἡλικιωμένος, δίδων αὐτῷ μίαν πεντάλφα, ἀγανακτήσας διὰ τὴν ἀνακάλυψίν του, ἥτις τῷ προὐξένει φρίκην.

* *
*

— Δόσε μου ἓν φίλημα, καὶ σοὶ ὁρκίζομαι, νὰ σοὶ δώσω ὅ,τι θέλεις, ἔλεγε νεαρός τις Κύριος πρὸς νεάνιδά τινα.

— Μὴν ὁρκίζεσαι, φίλε μου, διότι δὲν θὰ μοῦ δώσῃς ποτὲ τίποτε.

— Μὰ ἀφοῦ σοὶ τὸ λέγω, σοὶ τὸ ὀμνύω, σοὶ τὸ ὁρκίζομαι χιλιάκις, ἐπανελάμβανε θερμότερον ὁ νέος, τί ἄλλο θέλεις;

— Ὄχι, φίλε μου, δὲν θὰ μοὶ δώσῃς τίποτε, τὸ ξεύρω καλά, ἀφοῦ ἐγὼ δὲν σοὶ δίδω τὸ φίλημα.

* *
*

Ὁ Κύριος Παυσανίας δίδει τὸ κάτωθι τηλεγράφημα πρὸς ἀποστολήν.

Περικλῆν Καλοκαιρινὸν
Πάτρας.

Μετὰ φρικώδους θλίψεως ἀγγέλλω θάνατον ἀγαπητοῦ θείου. Ἐλθὲ ἀμέσως. Διανομὴ περιουσίας γίνεται τὴν Πέμπτην.

Παυσανίας.

Ὁ *τηλεγραφητής*. Κάμνει μία δραχμὴ καὶ 25 λεπτά·

Ὁ Παυσανίας ἐρευνῶν τὰ θυλάκιά του·

— Διάβολε! Κύριε, δὲν κρατῶ πάρα μίαν δραχμήν.

— Ὁ *τηλεγραφητής*. Τότε ν' ἀφαιρέσητε 3 λέξεις.

— Ἄ! ναί, (σκεπτόμενος) ὁ θάνατος εἶναι ἀναγκαῖος, ἡ ἔλευσις ἀναγκαία, ἡ διανομὴ ἀναγκαιοτάτη...Τί εἶναι λοιπὸν περιττόν; . . . Ἄ! αἱ φρικώδεις θλίψεις. . . Ἔ! Κύριε, ἀφαιρέσατε λοιπὸν τὰς φρικώδεις θλίψεις...

— Ὁ *τηλεγραφητὴς* (ἀναστενάζων).Καλῶς, κρατῶ δι'ἐμὲ τὰς φρικώδεις θλίψεις.

* *
*

Ὁ φλύαρος Μ. ζ. ης βλέπων μετ' ἀπορίας, ὅτι ὁ πρὸς ὃν ἀπευθύνετο φίλος του δὲν τὸν διέκοπτεν ἐπὶ ὁλόκληρον ὥραν ὁμιλοῦντα·

— Ἴσως, τῷ λέγει, μὲ τὴν ὁμιλίαν μου σὲ ἐμποδίζω εἰς τὰς σκέψεις σου!

— Ὄχι, ἀπεκρίνατο ὁ φίλος του εὐχαριστημένος, ἐξακολουθεῖτε, δὲν μὲ διεκόπτετε ποσῶς . . .

Φρίκ.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΕΙΣΜΟΝΗ ΚΑΙ ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ

Ἄγγλός τις ἠγάπα ἐμμανῶς νεάνιδά τινα, πλὴν ἐπιθυμῶν, ὅπως πρὶν ἢ νυμφευθῇ αὐτὴν τὴν καταστήσῃ ἔτι ἀξιολάτρευτον καὶ τελείαν, ἐδαπάνα ἀφειδῶς διὰ τὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν αὐτῆς διαμόρφωσιν. Ἡ νεᾶνις ὅμως ἔχουσα ἀμορμὴν ἀπολύτου ἀρνήσεως πρὸς γάμον,ἐφέρετο πρὸς αὐτὸν ψυχρότατα, καὶ ἐπὶ τέλους ἠναγκάσθη νὰ τῷ εἴπῃ,ὅτι δὲν τὸν θέλει, καὶ ὅτι οὐδέποτε θὰ τὸν ὑπανδρευθῇ. Ὁ Ἄγγλος τότε κατέστη μανιώδης, καὶ ἡ πρὸς γάμον πεισμονή του ἐφθασε εἰς τὸ κατακόρυφον. Ζητήσας δὲ τὸν λόγον, ἔμαθε ὅτι τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας του εἶχε τὴν μίαν κνήμην ξυλίνην, καὶ διὰ τοῦτο ἠρνεῖτο.

Ὁ Ἄγγλος οὐδόλως ἐπτοήθη διὰ τοῦτο, ἀλλὰ μεταβὰς εἰς Παρισίους κόπτει τὸν πόδα του, τὸν ἀντικαθιστᾷ διὰ ξυλίνου καὶ ἐπιστρέψας εἰς Λονδῖνον, ζητεῖ τὴν νεάνιδα εἰς γάμον. Πλὴν αὕτη καὶ ἐκ νέου ἀρνεῖται, διότι φέρει καὶ ἕνα τῶν ὀφθαλμῶν ὑάλινον.

Ὁ Ἄγγλος τότε ἀταράχως σκεφθεὶς εἶπεν· « Οἱ ψευδεῖς ὀφθαλμοὶ δὲν δύνανται ν' ἀγαπήσωσι», καὶ στρέψας τὸ πιστόλιόν του ἐτίναξε τὸν ἐγκέφαλόν του.

ΕΠΙΔΟΣΙΣ

ΤΟΥ ΛΕΥΚΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ « ΑΡΧΑΪΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ »

ΤΗ Α. Μ. ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΙ

Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ καθ' ὑψηλὴν πρόσκλησιν, ἀνῆλθεν εἰς τὰ ἀνάκτορα τὸ προεδρεῖον τοῦ Ἀρχαϊκοῦ συλλόγου, πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ συγχαρητηρίου λευκώματος, οὗ τὰς ἐμπεριεχομένας εὐχὰς ἀνέγνωσαν ἐν ταῖς στήλαις τῆς «Φύσεως» οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν.

Τὸ προεδρεῖον, πάνυ εὐγενῶς ὑποδεχθεὶς ὁ ὑπασπιστὴς τῆς Α.Μεγαλειότητος κ. Παπαδιαμαντόπουλος, εἰσήγαγεν εἰς τὰ ἰδιαίτερα γραφεῖα τοῦ Βασιλέως, ἔνθα ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ συλλόγου κ. Χ. Ἠλιόπουλος ἐπιδίδων τῇ Α Μεγαλειότητι τὸ λεύκωμα, προσεφώνησεν οὕτωσί:

«Μεγαλειότατε.

Ὁ ὑπὸ τὴν ἰσόβιον προστασίαν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου διατελῶν ἡμέτερος Ἀρχαϊκὸς σύλλογος, οὗ σκοπὸς ἱερὸς εἶναι ἡ διὰ τῆς νεολαίας κατὰ τὸ ἐνὸν ἀναβίωσις τῆς Ἑλλάδος τῶν χρυσῶν αἰώνων, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀργυρῶν ὑμῶν γάμων, προσφέρει εὐσεβάστως δι' ἡμῶν, τῇ Ὑμετέρᾳ Μεγαλειότητι, τὸ λεύκωμα τοῦτο, ἔνθα θερμαὶ τῶν ἀντιπροσώπων ὁλοκλήρου τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν σωματείου εὐχαὶ ἐμπερικλείονται, ὡς ἐλάχιστον δεῖγμα τῆς ὑψίστης πρὸς τὸν εὐκλεᾶ σου θρόνον ἀγάπης, καὶ ὡς ἐγκάρδιον τεκμήριον τοῦ βαθυτάτου σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς του πρὸς τὰς μεγάλας ἐλπίδας, ὧν τὴν πραγμάτωσιν ταχίστην παρ' ὑμῶν ἡ τῶν ἐνδόξων ἀναμνήσεων Ἑλλὰς ἀναμένει.»

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς βαθέως συγκεκινημένος ἐδέχθη τὸ εὐγενὲς δῶρον εὐχαριστήσας θερμῶς τὸ προεδρεῖον. ἐκφράσας τὴν βαθεῖάν του λύπην ὡς μὴ δυνηθείς,καίτοι ἐπεθύμει,νὰ δεχθῇ πρότερον τοῦτο.Παρεκάλεσε δέ,νὰ διαβιβασθῶσιν εἰς πάντα τὰ μέλη τοῦ συλλόγου αἱ εὐχαριστήσεις του, καὶ αἱ εὐχαὶ ὑπὲρ τῆς πραγματώσεως τοῦ ἐθνικοῦ σκοποῦ, ὑπὲρ οὗ, εἶπεν, αἱ συμπάθειαι μου θέλουσι καὶ εἰς τὸ μέλλον ὁμοίως θερμαὶ διαμείνει.

Τέλος δὲ σφίγξας θερμῶς τὴν χεῖρα ἑνὸς ἑκάστου ἀπεχαιρέτησε τὰ μέλη τοῦ προεδρείου.

ΜΩΣΑΙΚΟΝ

Ο ΠΑΧΥΤΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ὁ παχύτερος ἄνθρωπος ἐπὶ ἧς οἰκουμένης ἀπεβίωσε, κατὰ τὴν ἐφημερίδα τοῦ Μαγδεμβούργου, τὸν παρελθόντα μῆνα Σεπτέμβριον ἐν Νέῳ-Μπροῦνσταχ, πόλει τοῦ τμήματος Νεοῦ Ἰέρσαι ἐν τῇ Βορείῳ Ἀμερικῇ. Ἦτο δὲ οὗτος ὁ μαῦρος Τοῦμαν Σχὲγκ, ὁ γνωστὸς ἐν πάσῃ τῇ Ἀμερικῇ ὑπὸ τὸ ὄνομα Barnum's fat boy (Μπάρνουμς παχὺ παιδίον). Ἀποχαιρετῶν δὲ τὸν κόσμον ἐζύγισε 535 φούντια,ἤγουν 267 περίπου χιλιόγραμμα. Εἶχε γεννηθῆ ἐν Whitehouse καὶ ἐγένετο τεσσαρακοντούτης. Ὅταν ἐφοίτευεν ἐν τῇ διδακτικῇ τῆς πατρίδος του σχολῇ, ἐθεωρεῖτο ἤδη ὡς ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς εὐσαρκίας ὡς μέγα θαῦμα, καθότι ἐστάθμιζε τότε 375 φούντια. Καθ' ὅσον ἐπροχώρει ἐν τῇ ἡλικίᾳ, τοσοῦτον ἀνεπτύσσετο, ὥστε ἐν ἡλικίᾳ εἴκοσιν ἐτῶν ἐζύγιζε 425 φούντια. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ ἐπιχειρηματίου Μπάρνουμ, καὶ διῆλθε μετ' αὐτοῦ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀρερικῆς, ἔνθα ἐδεικνύετο ἐπὶ ἀμοιβῇ. Ἐπὶ τέλους δὲ ὁ Σχὲγκ παραδιάσας τὴν συμφωνίαν,ὅπως καὶ ἄλλοι πολλοὶ πρὸ αὐτοῦ ἔπραξαν, ἐξετέθη εἰς τὸ κοινόν, ταξειδεύων διὰ λογαριασμόν του, μέχρις ὅτου κατορθώσας μετ' ὀλίγα ἔτη νὰ σχηματίσῃ ἀρκετὴν περιουσίαν, ἐγκατέλειψε πλέον τὸν πλάνητα βίον.

ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑΙ ΧΕΙΡΕΣ

Κατ' ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 1889 ἠνεώχθη ἐν Παρισίοις πλουσία ἔκθεσις ἱστορικῶν χειρίδων.ἐπιδεικνύοντο δὲ τοιαῦται ἐκ τῆς ἐποχῆς τῶν Ῥωμαίων, ἃς ἐφόρει εὐγενὴς ἑλληνὶς ἑορτήν τινα, ὡς καὶ ἀγγλικαὶ καὶ γαλλικαὶ τοῦ παλαιοῦ συρμοῦ. Μεταξὺ τῶν ἀγγλικῶν ἐφείλκυσαν ἰδίως τὴν προσοχὴν τρία ζεύγη τῆς βασιλίσσης Ἐλισάβετ τῆς Ἀγγλίας, ἅτινα ἐνέφαινον, ὅτι ἡ χεὶρ τῆς βασιλίσσης ἦτο τοσον μεγάλη ὡς ῥωμαλέου ἀνδρός. Ἐν γένει μικραὶ χεῖρες φαίνονται ἀνήκουσαι εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους, τοὐλάχιστον ἅπασαι αἱ χειρίδες παρελθόντων αἰώνων παρουσιάζωσι θαυμάσιον μέγεθος. Πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον ἔχουσιν αἱ μεγαλήτεραι ἢ αἱ μικρότεραι χειρίδες, αἵτινες ἐχρησίμευσαν εἰς τὰς βασιλευούσας γυναῖκας Τὴν μικροτέραν χεῖρα μεταξὺ τῶν σημερινῶν κυριῶν τούτων ἔχει ἡ ἀντιβασίλισσα τῆς Ἱσπανίας, ἐὰν δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν ἐκ τῶν μικροτάτων χειρίδων, ὧν ἔκαμε χρῆσιν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς στέψεώς της.

ΤΕΧΝΗΤΑ ΒΡΕΦΗ

Ἀμερικανική τις ἐφημερὶς ἀναφέρει.

«Μετὰ πολυχρόνιον ἐργασίαν καὶ κόπον κατώρθωσεν ὁ ἡμέτερος ἐργοστασιάρχης νὰ κατασκευάζῃ τεχνητὰ βρέφη, ἅτινα ἐν τοῖς σιδηροδρόμοις φωνάζουσι, ἀπαρράλακτως ὅπως τὰ φυσικά. Δυνάμεθα νὰ ἐγγυηθῶμεν, ὅτι εἰς ἓν βαγόνιον ἐκ τοῦ ὁποίου ἀκούεται ἡ κραυγὴ ἑνὸς τοιούτου τεχνητοῦ βρέφους, οὐδεὶς ταξειδιώτης τολμᾷ νὰ εἰσέρχητται, καὶ οἱ σεβαστοὶ πελάται μας εἶναι τοιουτοτρόπως βέβαιοι ὅτι θέλουσι πάντοτε ταξειδεύσῃ μόνοι των.

Ἓν τοιοῦτον τεχνητὸν βρέφος Α'.τάξεως μετὰ φρικώδους φωνῆς στοιχίζει δέκα δολάρια, ἓν Β' τάξεως πέντε δολλάρια ἓν Γ' τάξεως δύο καὶ ἡμισυ δολλάρια. Ἑκάστη τῶν μικρῶν τούτων μηχανῶν κρύπτεται εὐκόλως ἐν τῷ θυλακίῳ ἐπενδύτου.

ΠΑΝΘΩΡΑ ΓΑΜΩΝ

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Ὀκτώβριον ἐν Βερολίνῳ τελεσθέντων γάμων ἦτο πάνυ μέγας, ὅπως πάντοτε κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τοῦ ἔτους.Οὕτως ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Σταυροῦ ἀνῆλθεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ζευγῶν, ἅτινα ἀνήγγειλαν ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος τὴν σύζευξίν των διὰ τὴν Κυριακήν, εἰς 100 ἀκριβῶς.

Β. Ορνεταιν

ΜΙΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΧΑΡΙΝ ΣΟΥ ΜΑΡΙΑ!

Ὦ Πλάστη π' ὅλους ἐλεεῖς, κάμε κ' ἐμὲ μιὰ χάρι:
Πάρε τὴ δόλια μου καρδιὰ καὶ βάλε μου λιθάρι!
Ναί· πέτρινη βαλε μ' αὐτὴ καὶ γρανιτένια στήθη,
Νὰ μὴν 'μπορῇ ἡ ἀγάπη της συχνὰ νὰ μὲ κτυπᾷ!
Κι' αὐτὸ τὸ νοῦ μου χάρισμα σοῦ δίδω καὶ τὴ λήθη
Θάχω γιὰ μόνη σύντροφο, αὐτὴ ποῦ λησμονᾶ!

Σύρος Ὀκτώβριος 1892.

Γ. Α. Πολιτης.

ΟΙ «ΣΥΛΛΟΓΟΙ» ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Πολύτιμος τυγχάνει ἀναμφισβητήτως, ἡ ὕπαρξις τύπου σοβαροῦ ἐν χώραις ἔξω τῆς ἑλλην. κυριαρχίας. Οὕτως ἐν Ρωμουνίᾳ, ἥτις ἐπληρώθη ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἐργασίας, δραστηριότητος, ἑλλην. κεφαλαίων, εἶναι εὐχάριστον ὅτι ἡ ἀντιπροσωπεία ὅλων αὐτῶν ἐπιτυγχάνεται δι' ὀργάνου ἐκ τῶν τὰ μάλα ὑπηρετησάντων τοὺς ἐκεῖ Ἕλληνας, συνεχίζοντος δὲ ἤδη τὴν φιλότιμον πορείαν ἥτις εἰς ἐπίζηλον αὐτὸ περιωπὴν ἀνύψωσεν. Περὶ τῶν «Συλλόγων», ὧν ἱδρυτὴς τυγχάνει ὁ κ. Τ. Ρουμπίνης, ἔγραφεν ἐν ἔτει 1875 ὁ ἀείμνηστος μαρκήσιος Saint-Hilaire ὅτι παρακολουθοῦσι πᾶσαν κίνησιν φιλολογικὴν μετὰ ἐπιζήλου προθυμίας καὶ πολυτίμου ἐνεργείας. Ἤδη μὲ νέας δυνάμεις ἤρξατο σταδιοδρομοῦσα αἰσίως ἡ συνάδελφος· ὁ ἔγκριτος καὶ γνωστὸς παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ διδάκτωρ κ. Κωνστ. Ράδος κληθεὶς πρὸς τοῦτο σθεναρῶς καὶ εὔελπις θὰ ἡγεῖται ἐν τῷ εὐγενεῖ ἀγῶνι. Ἀρχισυντάκτης μένει καὶ πάλιν ὁ κ. Μοσχόπουλος ὁ εὐφήλητος Θύρσις, οὗ τὰ ὡραῖα ἔργα καὶ ὑπὸ τῆς Ἰουλιέττας Ἀδὰμ, τοῦ Saint-Hilaire, τοῦ Βόλφ κλ. Τοῖς φίλοις «Συλλόγοις» ὁλοψύχως εὐχόμεθα τῶν εὐγενῶν των πόθων πλήρωσιν ἐκηνέθησαν, μὲ ὅλην τὴν θερμότητα ἣν εἰς τὰς εὐχάς μας προσδίδει ἡ φιλική ἀνάμνησις ἐκ τῆς προσφιλοῦς Κεκροπίας γῆς.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Τὰ εἴκοσι παιγνιόχαρτα.

Λάβετε 20 χαρτία ἐκ δέσμης παιγνιοχάρτων, καὶ τοποθετοῦντες αὐτὰ ἀνὰ δύο ἐπὶ τῆς τραπέζης, εἴπατε εἰς διάφορα πρόσωπα τῆς ὁμηγύρεώς σας νὰ κρατήσωσιν εἰς τὴν μνήμην των ἕκαστον ἀνὰ δύο, ἤτοι ἀνὰ ἓν ζεῦγος χαρτίων, τὰ ὁποῖα σεῖς θὰ μαντεύσητε κατόπιν. Μετὰ τοῦτο συλλέξατε ἅπαντα τὰ χαρτία, θέτοντες αὐτὰ κατὰ ζεύγη τὰ μὲν ἐπὶ τῶν δὲ, χωρὶς νὰ τὰ ἀναμίξητε, καὶ διαθέσατε αὐτὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης κατὰ τάξιν γραμμάτων, ἤτοι ὅπου συμπίπτουσιν δύο ὅμοια γράμματα, τῶν κάτωθι λέξεων, ὡς ἑξῆς:

m	u	t	u	s
1	2	3	4	5
d	e	d	i	t
6	7	8	9	10
n	o	m	e	n
11	12	13	14	15
c	o	c	i	s
16	17	18	19	20

Τὸ πρῶτον ζεῦγος τῶν χαρτίων θὰ θέσητε εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 1 καὶ 13, δηλαδὴ ὅπου συμπίπτουσι τὰ δύο m. Τὸ δεύτερον ζεῦγος τῶν χαρτίων εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 2 καὶ 4,ὅπου εὑρίσκονται τὰ δύο u. Τὸ τρίτον ζεῦγος εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 3 καὶ 10 ὅπου συμπίπτουσι τὰ δύο t, καὶ οὕτω καθεξῆς κατὰ τάξιν τῶν δύο ὁμοίων ἐπιλοίπων γραμμάτων.

Μετὰ τὴν τοποθέτησιν ταύτην τῶν χαρτίων, ὡς ἀνωτέρω δείκνυται, ἐρωτᾶτε τοὺς φίλους σας εἰς ποίαν σειρὰν εὑρίσκονται ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν τὰ χαρτία. Ἂν σᾶς εἴπῃ τις εἰς τὴν πρώτην καὶ τὴν τρίτην, τὰ χαρτία του ἀναμφιβόλως θὰ ἦναι τὰ ἐπὶ τῶν δύο m εὑρισκόμενα· ἂν σᾶς εἴπῃ εἰς τὴν τρίτην καὶ τὴν τετάρτην, τὰ χαρτία του θὰ ἦναι τὰ ἐπὶ τῶν δύο o εὑρισκόμενα κτλ. ἀφοῦ αἱ τέσσαρες σειραὶ ἢ λέξεις ἀποτελοῦνται ἐξ 20 γραμμάτων τοῦ ῥωμαϊκοῦ ἀλφαβήτου, τὰ ὁποῖα ἐπαναλαμβάνονται δίς.

Ἐνοεῖται,ὅτι τὰς τέσσαρας ἀνωτέρω λατινικὰς λέξεις mutus, dedit, nomen, cocis, δέον νὰ ἔχῃ τις ἀποστηθήσῃ διὰ νὰ γνωρίζῃ νὰ τοποθετῇ τὰ ζεύγη τῶν χαρτίων κατὰ ζεύγη ὁμοίων γραμμάτων,καὶ νὰ ἐνθυμῆται οὕτω νὰ εὑρίσκῃ αὐτὰ εἰς τὰς σειρὰς τῶν χαρτίων, διότι αἱ 4 αὗται λέξεις ἀποτελοῦσι 10 ζεύγη ὁμοίων γραμμάτων,ἐφ' ὧν ἐτοποθετήσατε τὰ ζεύγη τῶν *χαρτίων σας*.

Φ. Π.

Ε. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Πέραν τοῦ στενοῦ ὁρίζοντος τοῦ συγχρόνου βίου, ὑπάρχουσιν ἔτι ἀτενίζουσαι εὐγενεῖς τῆς Ἑλλάδος ψυχαί, ἐν αἷς ὑπάρχει στοιχεῖόν τι ἐν τῇ προστασίᾳ θείας τινος δυνάμεως, προωρισμένον νὰ παρακολουθῇ τὴν φορὰν τῶν ἐναρέτων πράξεων καὶ τῶν καλῶν ἔργων. «Ἕλλην φιλόπατρις» ὁποία μεγάλη ἰδέα, ἐμπερικλείουσα τὰ θεῖα προνόμια τῆς μεγαλοφροσύνης, τῆς ἐντίμου δόξης, τῆς εἰλικρινοῦς ἀξίας, τῆς ἀληθοῦς ἀγάπης. Ὄντως « αἱ ἐνάρετοι ψυχαὶ εἰσὶν οἱ φύλακες τῶν θνητῶν », ὡς εἶπεν ὁ Πλούταρχος. Οἱ εὐγενεῖς οὗτοι, οἱ ἄγνοὶ εὐεργέται, οἵτινες τὸ ὕψιστον τῶν καθηκόντων ἐθεώρησαν τὴν ἐνθερμον, τὴν εἰλικρινῆ, τὴν πραγματικὴν φιλοπατρίαν, εἰσὶν αἱ φωτοβόλοι εἰκόνες, αἱ διαχέουσαι τὴν παρήγορον τῶν ἐλπίδων προστασίαν, καὶ τὴν ἀνακούφισιν, εἰς πατρίδα, ἥτις ἐπέπρωτο τοσοῦτον ν' ἀποξενωθῇ πρὸς τὴν εὐτυχίαν. Εἰσὶν οὗτοι βοηθοὶ ἐθνικῆς πλέον ἀνάγκης, ὑποστηρικταὶ ἐθνικῶν ὑποχρεώσεων· εἰσὶν ὑπέρμαχοι ἐθνικῆς φιλοτιμίας, ἐκτελεσταὶ ἐθνικῶν πόθων, καὶ ὑπερήφανοι διαχειρισταὶ τοῦ πολυτίμου τῆς τύχης δώρου.

Ὁ κ. Κυριαζῆς συγκατελέχθη ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν τιμητικὴν ταύτην χορείαν, ἥτις εἶναι τὸ σεμνότερον τῶν συγχρόνων σελίδων κόσμημα, ἡ τιμαλφεστέρα τοῦ μέλλοντος ἐθνικὴ ἀνάμνησις· 600,000 φράγκων προσέφερεν ὡς γνωστόν, τοῦ μεγατίμου ἀνδρὸς ἡ γενναία χεὶρ ὑπὲρ ἀπαραιτήτου βιομηχανικοῦ ἔργου, καὶ 100,000 ὡς ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Ξενοκράτους, ὡς ἀπαρχὴν ναυπηγήσεως τορπιλλικοῦ στόλου.

Λέξεις ἐγκωμιαστικαὶ δὲν ἁρμόζουσιν εἰς εὐγενεῖς καρδίας τοιαύτας, τετριμμένοι ἔπαινοι καὶ εὐχαριστήσεις εἰσὶ περιττοὶ εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ μορφὴν τοῦ ἀνδρὸς τούτου. Ἐθνική εὐγνωμοσύνη εἶναι ἡ θειοτέρα ἡ ἁγιωτέρα ἀμοιβὴ τοιούτων ἱερῶν πράξεων· Ἐθνική εὐγνωμοσύνη, εἶναι διὰ τὴν σεπτὴν κεφαλὴν τοιούτων πατριωτῶν ὁ ἀνεκτίμητος στέφανος, ὅστις ἐλούσθη πρότερον μὲ τὸ μύρον τεθλιμμένων ὀφθαλμῶν, οὓς καλύπτει ἡ μοιραία τῆς δυσπραγίας ἀχλύς· Ἐθνική εὐγνωμοσύνη, εἶναι ἡ τιμητικὴ ἐν τῇ ζωῇ πορφύρα τοιούτων βασιλικῶν ὑπάρξεων, καὶ τὸ ἄφθαρτον ἐν τῷ θανάτῳ σάβανον, ὅπερ ἐμπερικλείει τὴν σεμνὴν μορφὴν ἐκείνων, ὧν τὸ ὄνομα ἡ ἀθανασία ἐνεχάραξεν εἰς τὴν αἰώνιον τῶν ἐθνικῶν εὐεργετῶν στήλην.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

189 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΗ ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Μὲ δύο ἱστορικοὺς ἀριθμοὺς καὶ ἕνα ἀστρονομικὸν ἀποτελέσατε τὸν ἀριθμὸν 1,100.

190 ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΙΝΙΓΜΑ

Ποῖος μέγας ἀνὴρ τῆς συγχρόνου ἐποχῆς μας εἶναι ἴσος πρὸς ἡμίσειαν χρυσῆν λίραν ;

191 ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΝ ΑΙΝΙΓΜΑ

Προσθέσατε τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἔτους χίλια ὀκτακόσια ἐννενήκοντα δύο εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀποτελεσθῇ ὁ ἀριθμὸς 20.

192 ΦΥΣΙΚΗ ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Τί πρᾶγμα ἀπορροφᾶ ἁλμυρὸν ὕδωρ ἑνόσῳ ζῇ καὶ γλυκὺ μετὰ θάνατον ;

193 ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Ποῖον ἐπανωφόριον εἶναι τὸ θερμότατον ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ;

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,,

Σ. Κ. Κάϊρον. Φάκελλος μὲ σειρὰν φύλλων μᾶς ἐπεστράφη ἐλλείψει καταλλήλου διευθύνσεως. Ἀπεστείλαμεν ἤδη ὑμῖν αὐτὸν ἐκ νέου, ἀσφαλῶς.—*Τ. Χ. Ἀλεξάνδρειαν.* Δελτάριον ἐλήφθη. Ἀμφότεροι τόμοι προηγουμένων ἐτῶν σᾶς ἀπεστάλησαν προχθές, ὡς γράφετε. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας.— *Μ. Κ. Φάρσαλα.* Ζητούμενος ἀριθμὸς σᾶς ἀπεστάλη ἐκ νέου. Ἀποστολὴ φύλλων ἐνεργεῖται τακτικῶς. Ἐν τούτοις ὁσάκις σᾶς καθυστεροῦνται τοιαῦτα παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς εἰδοποιῆτε. — *Δ. Λ. Πάτρας.* Συνδρομή σας ἐλήφθη. Ἀπόδειξιν λαμβάνετε ἐν παρόντι φύλλῳ. Εὐχαριστοῦμεν πολύ. Ἀναμένομεν καὶ ἑτέρας ἵνα σᾶς ἀποστείλωμεν δευτέραν ἀπόδειξιν μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σας.— *Δ. Μ. Κάϊρον.* Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ζητούμενον φύλλον σᾶς ἀπεστείλαμεν. Συνδρομή σας ἐλήφθη.— *Δ Μ. Λεβαδείαν.* Ἀριθμὸς λαχείου σας ὁ ἐκ δεξιᾶς ἀποδείξεώς σας ἀριθμὸς 2799. Διεύθυνσίς σας διωρθώθη. Ἡσυχεῖτε.— *Ν. Π. Πειραιᾶ.* Συνδρομή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολύ. — *Δ. Μ. Κάϊρον.* Ζητούμενον φύλλον σᾶς ἀπεστείλαμεν. — *Π. Β. Πύργον.* Ἐπιστολὴ μὲ περιεχόμενα ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν πολύ. Προσεχῶς γράφομεν. — *Π. Ε. Ἴσθμια.* Σᾶς ἐνεγράψαμεν συνδρομητήν. Ταχυδρομικῶς γράφομεν. — *Β. Π. Ἀμαλιάδα.* Συστημένη ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολύ· ὡς καὶ δι' ἐγγραφὴν νέου συνδρομητοῦ ὥτινι τὴν σειρὰν τοῦ τρίτου ἔτους ἀπεστείλαμεν.—*Β. Μ.—Γ. Ρ.—Γ. Α. Λ. Ἀμαλιάδα.* Συνδρομαί σας ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολύ.— *Π. Χ. Γαλάξιον.* Ἐπιστολὴ καὶ ἔμβασμα ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν πολύ· Ἀναμένομεν γενικὴν ἐκκαθάρισιν.— *Γ. Χ. Βραΐλα.* Ἀναμένομεν εἰδήσεις σας.— *Π. Δ. Θήραν.* Παρακαλοῦμεν ἀπαντήσατε εἰς ἐπιστολήν μας.— *Δ Τ Ἀργοστόλιον.* Παρακαλοῦμεν ἐνεργήσατε γραφόμενά μας.—*Ε. Ν. Καλάμας.* Ταχυδρομικῶς λαμβάνετε ἐπιστολήν μας.—Ν. Κ. *Καλάμας.* Φύλλον ἀποστέλλεται τακτικῶς. Λαμβάνεται ; .. Μὴ λησμονῆτε τὴν ἐπίδοσιν.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΥ

ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας.

Ἐν τῷ γνωστῷ ἀνωτέρῳ ἐργοστασίῳ κατασκευάζονται γυναικεῖοι πῖλοι καὶ κορασίων τοῦ τελευταίου συρμοῦ εἰς τιμὰς μετριωτάτας. Ὁμοίως πωλοῦνται ἐσχάτως μεταχομισθέντα ἐξ Εὐρώπης ἅπαντα τὰ εἴδη διὰ τοιούτους πίλους, ἤτοι καστόρια, πτερά, ὑφάσματα, ταινίαι καὶ ἄνθη διὰ χορούς.

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐκ τῶν ἡμετέρων κ.κ. συνδρομητῶν καθυστεροῦσιν ἔτι τὴν συνδρομήν των τοῦ ἤδη τρέχοντος ἔτους, ὅπως εὐαρεστούμενοι ἀποστέλωσιν ἡμῖν ταύτην ὡς τάχιστα, εἴτε ἀπ' εὐθείας δι' ἐπιταγῆς, χαρτονομισμάτων παντὸς ἔθνους ἢ γραμματοσήμων, εἴτε διὰ μέσου τῶν κ.κ. ἀνταποκριτῶν μας, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι βαδίζομεν ἤδη τὸν ὄγδοον μῆνα τοῦ 3ου ἔτους, ὅτε πάντες ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι ἀποστείλει ταύτην, ἐπειγόμεθα καὶ νὰ τακτοποιήσωμεν τὰς κληρώσεις τῶν λαχείων, εἰς ἃ μόνον οἱ πληρώσαντες ἐγκαίρως τὴν ἐτησίαν συνδρομήν των θὰ λάβωσι μέρος.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ